

Kære Greg! — Hvor det var lidt,
at jeg ikke fik sige dig og fru Clara rigtig
farvel. — Jeg var på stationen om mor-
genen og flere andre af dine venner, fru
Olsen, fruken Naurigens, fru Heuberg,
fru Karmanns, Hansens. — men —
men ingen Greg var at opbage! Jo nærmere
afgangsstedet, jo mere ærelege blev vi for
dig og fru Clara. — Hvor kendt, vore
hænder? — En voldsom vogn, et tiltrængt
besøg fru Clara? — Clara overgav sig til de vil-
deste fantasier — Det vilde morede dig, du
har sig humoristisk sans, at se os i dette
øjeblik — Men en flok farstkvante hais,
for vi gik og tilbage på perronen, Rigen
der nævnte ind i alle kiejere, ventende,
at "thaldene" havde afsjælt sig derude i
en eller anden liden "kong." — Jeg var især
migt indgående i min undersøgelse og
skæmtet livet af et par skikkelige gam-
le damer, der sad vel forvarede i kiejere-
med sine briller og sit strikkefod:

Endelig fik en af os den gode ide' at telefo-
nere til hotellet. Da svaret kom, at de alle
rede var afsiret, bestod vi plukerede bord
— med vore gaver. Jeg havde en fin pakke
cigaretter med tolv fra Maria, fire Olav
& Julevits gamle reiser til land og en liden
buket lillepansuel til dig, Maria den
rigeir havde med en mystisk øste. Jeg
aner, at de var lidt niske, kager og
frugt i den, til fire hver.

For at hjælpe lidt på humøret, emir-
tekte fire Olav mig og et par andre til
en liden frokost på en nærliggende kafe.
Og det auste med, at jeg af fire Olav lok-
vordige havde fik de lillepansuel — som
var afsiret dig. — Dette er følgende af,
af reise for bidt og nærre sine venner.

Lat mig da have et hjerteligt takke dig og
fire Maria for samværet her! — Du var
så meget for mig demgang. — Den velste
belighed, hvori vi deltog sammen, din nye,
herlige musik, alt satte mig i festlig stem-
ning og fik mig i øjeblikket til at glemme,
hvor ond jeg egentlig har det — mere end nogen

ved. Føddansen er det ikke så hyggelig med mig
som du tror. Så længe man har penge nok, er
han blid, men blir man først afhængig af ham,
vender han en anden side til og blir ondskabs-
fuld og smålig. Det er ikke en mandes væ-
de, men en Kvindees arrigskab, hvormed han
følger in. - Et andet eksempel. - Fremfor
min sang lå det par gamle felter istadfor
kopper. Så min anmodning tog pigen dem
felter, bord og kantede et ~~ny~~ kopper fra et
af de mange tomme verker i pensionatet.
F. opdagede det. Dagen efter var kopper
borte fra mit værelse. Tiden sagde: "Herr
har befale mig at ta dit nye kopper bort,
det gamle, firkantede er godt nok til her i Pensionatet,"
siger han.

Det er slige Knoppenalschik, hvormed han
saver mig. Men på mig gir de sigt pind
forstemmede indtryk, og jeg ikke kan skrive
i flere dage derpå - slig argver jeg mig.

Af slige historier kunde jeg fortælle dig
mange - men jeg vil ikke plage dig dumt,
og blande dig med i din Lykke - for
du er lykkelig. Også din halvsøster har du
genvunden. Aldrig har du været så
rask som nu!

Jeg glæder mig til at modtage det manuskript, som du var så snil at love mig. Glem det mig ikke!

Effekt i lang tid ikke at have "Digtet", har jeg i disse dage begået et lidet vers, som måske kunde egne sig for musikk. - Jeg tror, at samværet med dig har "beåndet" mig, som det heter: "Læbes Fabler". - Digtet heter "Gainsvæ". - Ved leilighed vil jeg sende dig det.

Igår var jeg enkle gås i Wienerkaféen. - Frønden sad der ganske alene og læste i "Vædens gang". - Han hører nok helbrud til de lykkelige.

Se da rigtig vel, kære Grieg! - Et behageligt ophold for dig og fru Maria i Leipzig, og mange triumfer ved Gewandhausconcerten!

Dein hengivne
John Taulow

Mange tilhænger til fru Maria, hvis søde, søjfulde sang endnu lyder i mit øre.